

Omsætningen af udenlandfke Papiere skulde være mere skattefri end alle andre Omsætninger. Jeg finder for mit Bedkommende, at det er et aldeles billigt Forlangende, som her stilles. — Der er i Indledningen til Betænkningen hentydet til, hvor stort Indtægtsbeløbet af den foreslaaede Afgift kan blive for Statskassen, og det er ogsaa blevet omtalt adskillige Gange under Forhandlingen her i Thinget. Jeg har i saa Henseende en nogen anden Forestilling end de fleste Andre, men jeg finder, at min Forestilling derom er let forklarlig. Det ses jo daglig mere og mere, hvor tilbøielige Folk her i Landet nu ere til at spekulere, og det er jo ikke ret mange Dage siden, at vi hørte om, at der i et russisk Papir endog var tegnet et Beløb af 11 Millioner Daler her i Landet. Dersom noget Saadant nu virkelig kom til Udførelse efter Vedtagelsen af den foreslaaede Afgift, saa vilde der jo blot ved en saadan Tegning faas en Indtægt for Statskassen af 60—70,000 Rd. Og jeg siger, at have vi virkelig Pengemænd og Spekulanter i Danmark, som i den Grad have Lust til at tjene Penge, som herefter synes at være Tilfældet, saa er der ogsaa den største Billighed for, at de give en lille Smule af deres store Fortjeneste til Statskassen. Jeg vil heller ikke tilbageholde den Ytring, at det jo vel nok i hele sin store Almindelighed kunde være, at det ikke var af Beten at give Folk lidt at betænke, om det ikke turde være lige saa fornuftigt og klogt at anbringe deres Penge i indenlandfke Interesser som stadig at spekulere i udenlandfke Papiere. I alt Fald vilde det jo da tillige komme andre Medborgere til Gode og saaledes frembringe en indirekte Fordel. Men, hvorledes vi nu end se paa dette Spørgsmaal, saa synes jeg, som sagt, at det er rimeligt og billigt, at den Mand, der spekulerer paa en stor Fortjeneste af en Omsætning som de heromhandlede, og som virkelig kan tilegne sig en saadan, ogsaa for den Vare, som han saaledes forhandler, betaler en lille Smule ind i Statskassen. Jeg maa altsaa for mit Bedkommende meget paastjønne det Forlangende, som her er stillet til Rigsdagen, og jeg vil stemme for, at Afgiften bliver sat til $\frac{2}{3}$ pCt.

Ordføreren: Den høitærede Finantsminister fremsatte i sit sidste Foredrag nogle Bemærkninger, hvortil jeg maa knytte et Par andre Bemærkninger, da de tilbøielig angik den Maade, hvorpaa Sagen er bleven behandlet af Udvalget. Den høitærede Minister mindede om, at det just i Dag var to Maanedes siden, at dette Lovforslag kom ind her i Thinget. Det forholder sig nu ganske vist saaledes. Det er virkelig i Dag to Maanedes siden, at vi skrev den 15de Januar, paa hvilken Dag Lovforslaget blev vedtaget i det andet Thing; hvorvidt det samme Dag kom herind, skal jeg lade være usagt, men det gjør jo ogsaa mindre til Sagen. Men jeg maa gjøre opmærksom paa, at Udvalget dog ikke derfor har havt to Maanedes Tid til at behandle Sagen i. Thi blandt Andet maa man fradrage den Tid — hvis jeg ikke tager feil, var det 10 Dage — hvori Udvalget ventede paa en Besked fra Ministeren om, hvorvidt han ønskede en Konference med det eller ikke. Dernæst gif der jo ogsaa nogen Tid hen med 1ste Behandling og med Valget af Udvalget, ligesom der er gaaet nogen Tid med Betænkningens Affattelse og Afgivelse, med Uendingsforslags Indkaldelse og Bestemmelsen af Dagsordenen. Naar man tager billigt Hensyn hertil, tror jeg, at det maa indrømmes, at en Sag som den her foreliggende, der i Virkeligheden er af en saa tvivlsom Bessaffenhed, ikke kan siges at være bleven opholdt af Udvalget ud over den tilbøielige Tid. Lovforslaget blev i det andet Thing forelagt i Begyndelsen af denne Samling, og, da det først blev vedtaget i Folkethinget ved 3die Behandling den 15de Januar d. A., saa vil det altsaa ses, at det har været i det andet Thing i $3\frac{1}{2}$ Maaned. Skulde det findes forunderligt, at Sagen først kommer til Behandling her saa temmelig nær ved Sessjonens Slutning, saa er det derfor ikke paa Udvalget i dette Thing, at Anken derover kan komme til at hvile. — Det Spørgsmaal, som gav den høitærede Finantsminister Anledning til at fremsætte den nu omtalte Bemærkning, var jo i Dvrigt Spørgsmaalet om de savnede Dplysninger, idet den høitærede Minister mente, at der i den forløbne Tid havde været